

Änglamark

i det innersta av Småland



En av favoritrosorna, mumierosen, *Rosa x richardii* 'Sancta'.



Älvorna har just dansat bort över hagarna, tagit med sig nattens dimmor och givit plats för solskenet. Kanske hade de bråttom från festen, för silverbägaren ligger vält på stenbordet och nog lurar vättarna ännu bakom den stora stenen. Närvaron av något mera än det man kan se med blotta ögat är tydlig. Marianna Agetorp delar gärna sin trädgård med dessa väsen, ja, hon odlar till och med rosor för att ledsaga änglarna.

Av Evä Robild
Foto: Görgen Persson

Stenblock, stora så att bara istiden kunnat rubba dem, men också mindre stenbumlingar, som kan flyttas med hjälp av spett och spade. Av dessa är trädgården full. En trädgård som dock är lika mycket himmelrike som stenrike.

Från början var det mera en utsikt över en slänt ner mot sjön och betesmarkerna. Marianna Agetorp utsåg tidigt den här platsen till sin.

– Som barn fick jag ofta hjälpa mamma med trädgården, och vi cyklade omkring här i trakten och sålde fröer. Den här tomten hade de vackraste vyerna och när jag var 17 år köpte jag torpet.

Självklart var det aldrig tal om att flytta i väg för någon mans skull. Första gången fick han lifta, för några bussar går det inte hit ut. Nu har de fyra barn, hon och Anders, och trädgården växer lite för varje år.

– Någon yttre gräns finns egentligen inte. Anders har satt upp ett staket en bit ner, kanske som en vink. Jag behöver egentligen inte större, men tycker bättre om att göra nytt än ta hand om det gamla.

I en trädgård som denna, belägen mitt i småländska skogen, med de höga granarna i ryggen, med ängar och hagar och

Grinden är gjord av en god vän efter förebild från Emma Lundberg.

den lilla sjön framför, handlar det hela tiden om att hålla naturen på avstånd. Att låta den delta mer än som inspirationskälla vore förödande. För inte så hemskt många år sedan växte det bara sly här bland de gamla äppelträden, och rallarrosorna snodde åt sig mer och mer utrymme.

– Vad jag gör är ju bara att ändra naturen lite, och visst är det kul. Fast min trädgård är nyfödd, om jag blev 150 år kanske den skulle börja likna något. När jag är borta tar naturen snart tillbaka hela platsen, det dröjer bara tre fyra år så är allt övertäckt med björksly igen.

Öppna sinnen

Marianna själv är en ovanlig kvinna, jordnära, osentimental och praktisk. Samtidigt är hennes sinnen vidöppna. När man befinner sig i hennes värld känns det som den självklaraste sak att hon talar allvarligt om andra dimensioner, här blir det varken flummigt eller tramsigt.

– Jag vill gärna att änglarna ska hitta hit även när jag är borta, därför har jag planterat jättehav av min käraste ros, den japanska klätterrosen, *Rosa multiflora*. Jag hoppas att blommorna kommer att synas över slyet och ledsaga dem.

Forts på sid 76